

Resolució 485/2025, de 3 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 275/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Vidreres

Informació reclamada: Diversa sobre deutes a favor del municipi.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: Pel que fa als límits que puguin concórrer en relació amb la informació pública sol·licitada, com que l'Ajuntament no ha complert el requeriment fet per la Comissió per a aportar informació en el si d'aquest procediment, no disposem d'elements que ens facilitin la detecció d'eventuals impediments legals que puguin justificar o restringir el dret d'accés a la informació pública sol·licitada. En qualsevol cas, aquesta Comissió palesa que és responsabilitat exclusiva de l'Ajuntament en el moment de lliurar la informació vetllar pel compliment del dispostat a l'LTAIPBG i en particular als seus articles 21 i 31.

En definitiva, aquesta Comissió reconeix i empara el dret del reclamant a accedir a la informació sol·licitada, en els termes abans esmentats.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Deutes. Venda d'aigua. Reclamació contra silenci. Estimació. Sense límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 25 de febrer entra a la GAIP la Reclamació 275/2025, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Vidreres en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. El 22 de gener de 2025 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Vidreres la informació següent: "Solicito acceso o que se me facilite copia por medio digital del Decreto / Acuerdo / Expediente correspondiente a las deudas de las compañías Riera de Cabanyes cia. d'Aigües SA y/o Rec Madral cia. d'Aigües SA referentes al cobro de la venta de agua potable realizada por este Ayuntamiento de Vidreres, al amparo del contrato suscrito en fecha 04-10-2016. ¿Qué cantidad conforma la deuda global? ¿Qué cantidad y desde cuándo está en ejecutiva?".
3. La Reclamació presentada el 25 de febrer de 2025 indica que l'Ajuntament no hauria atès la SAIP, ni facilitat la informació reclamada.
4. El 5 de març de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica

que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. El 5 de març de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vidreres i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. En data 31 de març de 2025 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament amb el contingut extractat següent:

“El deute contret per les empreses esmentades amb l'Ajuntament té la naturalesa d'ingressos de dret públic d'acord amb la sentència dictada pel Jutjat contenciós administratiu n. 1 de Girona de data 30 de novembre de 2016 (recurs 198/2015B).

Per tant, el tractament de la informació relativa al deute contret per les empreses està subjecte al deure de reserva de l'article 95 de la Llei General Tributària. L'article 95 de la Llei General Tributària estableix el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària que hagi obtingut l'Administració en l'acompliment de les seves funcions i solament autoritza el seu ús per a les específiques finalitats que assenyalava: l'efectiva liquidació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada l'Administració Tributària o la imposició de les sancions que procedeixin.

En coherència amb aquesta naturalesa, el precepte prohibeix la seva cessió o la comunicació a tercers excepte en els supòsits contemplats expressament als apartats a) a k) del seu apartat 1, col·laboració amb Administració de Justícia i Administracions públiques. D'igual manera, s'ha de tenir present que l'apartat 3 d'aquest article obliga a l'Administració Tributària a prendre les mesures precises per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat i obliga a autoritats i funcionaris que tinguin coneixement dels mateixos «al més estricte i complet sigil respecte d'ells».

Per altra part, l'emissió dels certificats tributaris de desenvolupa en els arts.70 i següents del RD 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament General de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs està reservada a : «a) A instàncies de l'obligat tributari al qual el certificat es refereixi. b) A petició d'un òrgan administratiu o de qualsevol altra persona o entitat interessada que requereixi el certificat, sempre que aquesta petició estigui prevista en una llei o o compti amb el previ consentiment de l'obligat tributari». No es constata que concorri cap causa legal per facilitar

la informació sol·licitada pel Sr. XXX, que tampoc acredita condició d'interessat en l'expedient administratiu recaptatori. Conclusió A entendre de qui subscriu, no es pot facilitar la informació tributària sol·licitada a menys que concorrin els requisits establerts en aquest informe”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la naturalesa jurídica de la informació Reclamada, el dret d'accés a la informació pública i límits

Una primera consideració que la Comissió vol palesar és que tota la informació reclamada i no facilitada per l'Ajuntament de Vidreres és relativa a contractes signats entre l'Ajuntament i terceres empreses, relatius a la venda d'aigua, per tant, es tracta d'informació pública a la qual, en aplicació dels articles 15 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació. En aquest sentit, l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local estableix que “ 2. El municipi exerceix, en tot cas, com a competències pròpies, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, en les matèries següents: c) Proveïment d'aigua potable a domicili i evacuació i tractament d'aigües residuals”.

Per aclarir els termes de l'objecte de la Reclamació, cal resoldre una confusió en la qual sembla incórrer l'informe que l'Ajuntament de Vidreres ha facilitat a la GAIP en el curs d'aquest procediment de Reclamació, relativa a la naturalesa de la informació que caldria fornir a la persona reclamant. L'Ajuntament considera que la informació demanada és de naturalesa tributària. Per contra, aquesta Comissió afirma que aquesta informació deriva d'una relació contractual –no tributària- entre l'Ajuntament i les empreses que per compte de l'Ajuntament presten el servei públic d'abastiment d'aigua. Per tant, o el deute al qual fa referència el reclamant deriva de l'explotació d'una concessió per part de les empreses i, per tant, el deute deriva del cànon que haurien de pagar a l'Ajuntament o bé, i en el seu cas, podria fer referència –encara que per com està formulada la pregunta, no ho sembla- a un deute de l'Ajuntament amb les empreses prestadores del servei públic, a qui els hauria deixat de pagar el que correspongués per prestar el servei.

En qualsevol dels dos supòsits que acabem de comentar, la naturalesa de la informació no és tributària, atès que deriva exclusivament d'una relació contractual entre empreses prestadores d'un servei públic i l'Ajuntament que és el titular del servei. Per molt que aquests imports es puguin qualificar d'ingressos de dret públic, cal recordar també, com és el cas, que existeixen ingressos públics de naturalesa no tributària.

Així mateix, i malgrat que l'Ajuntament invoqui de forma totalment àmplia el concepte d'informació de naturalesa tributària i que, per tant, entengui que concorre l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT) com a límit establert en una norma amb rang legal que impediria revelar aquesta informació a la persona reclamant, s'ha de tenir en compte la jurisprudència del Tribunal Suprem relativa a l'abast del precepte que s'ha invocat.

En aquest sentit, com s'afirma a la STS 822/2021, de 24 de febrer (ECLI:ES:TS:2021:822) “no se contiene en la Ley General Tributaria un régimen completo y autónomo de acceso a la información, y sí un principio o regla general de reserva de los datos con relevancia tributaria como garantía del derecho fundamental a la intimidad de los ciudadanos (art 18 CE). Por ende, las específicas previsiones de la LGT sobre confidencialidad de los datos tributarios no desplazan ni hacen inaplicable el régimen de acceso que se diseña en la Ley 19/2013, de Transparencia y Buen Gobierno (Disposición Adicional 1ª)”.

D'aquesta conclusió del Tribunal Suprem es deriven dues conseqüències. D'una banda, que la LGT no és un règim complet i autònom d'accés a la informació, per la qual cosa no es desplacen sempre i en bloc les previsions de l'LTAIPBG i, d'altra banda, un aspecte que sovint passa desapercbut per les Administracions, quan al·leguen la suposada concurrència del límit previst a l'article 95 LGT per a negar-se a facilitar informació pública, que no és un altre que atendre a la finalitat d'aquest precepte. Certament, el telos de la norma és la protecció o garantia del dret fonamental a la intimitat dels ciutadans consagrat a l'article 18 de la

Constitució espanyola i no cap altre. En aquest sentit, és pacífic, tant en la jurisprudència, com en la doctrina, que el nostre ordenament jurídic no reconeix el dret a la intimitat de les persones jurídiques, i així ho ha recordat recentment el Tribunal Suprem en la STS 1723/2024 - ECLI:ES:TS:2024:1723 de 21 d'abril de 2024 on conclou que “las personas jurídicas privadas no son directamente titulares del derecho a la intimidad” (FJ, núm. 7).

En definitiva, la GAIP considera que ni la informació sol·licitada és de naturalesa tributària, ni que es pugui aplicar el previst a l'article 95 LGT en el cas que ens ocupa.

D'altra banda, i pel que fa a l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG, és clar que l'Ajuntament és un subjecte obligat a rebre i resoldre dins del termini i en la forma escaient les sol·licituds d'accés a la informació pública d'acord amb el que s'estableix a l'article 3 de l'esmentada Llei.

Pel que fa als límits que puguin concórrer en relació a la informació pública sol·licitada, i havent-se resolt ja la improcedència d'invocar el previst a l'article 95 LGT, com que l'Ajuntament no ha complert el requeriment fet per la Comissió per a aportar la informació de contacte dels tercers afectats en el si d'aquest procediment, aquests tercers no ha participat en aquest procediment de Reclamació, per la qual cosa no disposem d'elements que ens facilitin la detecció d'eventuals impediments legals que puguin justificar o puguin restringir el dret d'accés a la informació pública sol·licitada. En qualsevol cas, aquesta Comissió emfasitza que és responsabilitat exclusiva de l'Ajuntament en el moment de lliurar la informació vetllar pel compliment del disposat a l'LTAIPBG i en particular als seus articles 21 i 31.

En definitiva, aquesta Comissió reconeix i empara el dret del reclamant a accedir a la informació sol·licitada, en els termes abans esmentats.

Pel cas que l'Ajuntament no disposi de la informació reclamada, així ho ha de fer constar de manera clara, sense que quedi obligat per aquesta Resolució a elaborar la informació demanada.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions

públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). En conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Cobraments d'ingressos de dret públic (codi 0097), sèrie Liquidacions / Autoliquidacions d'impostos, taxes i preus públics / Ingressos directes (2126)*.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la

desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 03 d'abril de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 275/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament de Vidreres que traslladi aquesta Resolució a les terceres persones jurídiques que identifiqui i que puguin resultar-ne afectades, en el termini de cinc dies comptadors des de l'endemà de la seva notificació, tot informant-les que l'Ajuntament obre un tràmit d'audiència i que disposen d'un termini de 10 dies per a presentar les alegacions que considerin oportunes. Així mateix, es requereix que l'Ajuntament informi la persona reclamant de les dates d'obertura i de tancament d'aquest termini.
3. Requerir a l'Ajuntament de Vidreres que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, un cop hagi finalitzat el tràmit d'audiència a les terceres persones jurídiques identificades i afectades per aquesta Resolució i havent ponderat els interessos en presència, d'acord amb el fonament jurídic 2. Si es produeix l'oposició al lliurament de la informació per part d'una tercera persona jurídica afectada, caldrà estar al que disposa l'article 34.3 LTAIPBG i es notificarà aquesta circumstància a la persona reclamant.
4. Requerir a l'Ajuntament de Vidreres que informi la GAIP, dins del termini de cinc dies, a comptar des de l'endemà de la recepció d'aquesta Resolució, de l'òrgan o la persona responsable del seu compliment, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 275/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.